

Križová cesta Jána Pavla II. z rímskeho Kolosea
9.4.2004

Bratia a sestry,

Znova sme sa zhromaždili, aby sme sledovali Pána Ježiša na ceste, ktorá ho vedie na Kalváriu.

Tam stretieme osoby, ktoré ho nasledovali až do konca – jeho Matku, milovaného učeníka, ženy, ktoré ho nasledovali pri ohlasovaní radostnej zvesti, a všetkých tých čo sa ho, pohnutí súcitom snežili potešiť alebo zmierniť jeho bolesť. Stretieme aj tých, čo rozhodli o jeho smrti a ktorým on v najvyššom prejave lásky odpustil. Prosme ho, aby aj naše srdcia naplnil citmi, ktoré naplňali jeho srdce (Fil 2, 5), aby sme aj my „poznali jeho, moc jeho zmŕtvychvstania a účasť na jeho utrpení tým, že sa mu pripodobníme v smrti, aby tak nejak dosiahol aj vzkriesenie z mŕtvych“ (Fil 3, 10-11). Tohto roku, keď je dátum Veľkej noci rovnaký vo všetkých cirkvách, naše myšlienky sa obracajú na všetkých Ježišových učeníkov, ktorí si na celom svete v tento istý deň pripomínajú jeho smrť a jeho uloženie do hrobu.

Modlime sa:

Ježišu, nevinná obeť hriechu,
prijmi nás ako spoločníkov tvojej veľkonočnej cesty,
ktorá vedie zo smrti do života,
a nauč nás správne prežívať čas, ktorý trávime na tejto zemi,
zakorenení vo viere v teba,
ktorý si nás miloval a vydal si seba samého za nás (Gal 2, 20).
Ty si Kristus, jediný Pán,
ktorý žije a kraľuje na veky vekov.

R: Amen.

I.

Ježiš v Getsemanskej záhrade

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (22, 39–46)

Potom vyšiel von a ako zvyčajne šiel na Olivovú horu a učeníci išli za ním. Keď prišiel na miesto, povedal im: "Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!" Sám sa od nich vzdialil asi toľko, čo by kameňom dohodil, klakol si a modlil sa: "Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!" Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľnej úzkosti ešte vrúcnejšie modlil, pričom mu pot stekal na zem ako kvapky krvi. Keď vstal od modlitby a vrátil sa k učeníkom, našiel ich spať od zármutku. I povedal im: "Čo spíte? Vstaňte, modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!"

Meditácia:

Keď dosiahol prah Veľkej noci, Ježiš je v prítomnosti Otca. Ako by tomu aj mohlo byť inak, veď jeho vnútorný rozhovor s Otcou nikdy neustal. Jeho hodina už prišla (Jn 16, 32), prišla hodina, ktorú videl už od začiatku, ktorú ohlasoval učeníkom, hodina, ktorá sa nepodobá na žiadnu inú, ktorá obsahuje a zahŕňa všetky ostatné, práve preto že sa idú naplniť v Otcovom náručí. Práve tej hodiny sa zrazu bál. O tomto strachu nám nič neskrýva. Ale práve tam, plný úzkosti, sa Ježiš v modlitbe utieka k Otcovi. V Getsemani ide v ten večer o boj do vysilenia tela, tak silný, že sa na Ježišovej tvári pot mieša s krvou. A Ježiš sa odvažuje posledný krát v Otcovej prítomnosti dať najavo pochybnosť, ktorá ho pohlcuje: „Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane“ (Lk 22, 42). Dve vôle sa na chvíľu postavia jedna proti druhej aby sa potom spojili do jedného prúdu odovzdanosti, o ktorom Ježiš už hovoril: „svet má poznať, že milujem Otca a robím ako mi prikázal Otec“ (Jn 14, 31).

Modlitba:

Ježišu, náš brat, ktorý si preto, aby si ľuďom otvoril veľkonočnú cestu, chcel zakúšať aj pokušenie a strach, nauč nás utiekať sa k tebe a vyslovovať tvoje slová odovzdanosti a ochoty plniť Otcovu vôľu, ktoré v Getsemani priniesli

spásu celého sveta. Daj, aby svet prostredníctvom tvojich učeníkov poznal silu tvojej bezhraničnej lásky (Jn 13, 1), lásky ktorá spočíva v dávaní života za priateľov (Jn 15, 13).

Zvolanie:

Ježišu, ktorý si v olivovej záhrade, sám, pred Otcom, obnovil rozhodnutie plniť jeho vôľu

R: Tebe česť a sláva naveky.

II.**Ježiš, zradený Judášom, je zajatý**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (22, 47–48)

Kým ešte hovoril, zjavil sa zástup a pred nimi išiel jeden z Dvanástich, ktorý sa volal Judáš. Priblížil sa k Ježišovi, aby ho pobozkal. Ježiš mu však povedal: "Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka?"

Meditácia

Od prvej chvíle, keď sa spomína Judáš, je nazvaný ako ten „ktorý ho potom zradil“ (Mt 10, 4; Mk 3, 19; Lk 6, 13). Spomienka na neho sa bude vždy spájať s tragickým prívlastkom „zradca“. Ako mohol zájsť tak ďaleko niekto, koho si Ježiš vybral, aby ho zblízka nasledoval? Nechal sa pohltiť nesprávnou láskou k Ježišovi, ktorá sa zmenila na podozrievanie a neľúbosť? Naznačuje to bozk, gesto, ktorým sa vyjadruje láska, ktoré sa však stalo gestom, ktorým Ježiša odovzdal do rúk kohorty. Alebo ho premošlo sklamanie z Mesiáša, ktorý sa zriekal politického poslania oslobodiť Izrael spod cudzej nadvlády? Judáš si už onedlho uvedomí, že smiešne výkupné sa premení na hrôzu. Ved' nechcel smrť Mesiáša, ale len to, aby ním zaburcoval a prinútil zaujať rozhodný postoj. No vzápätí ľutuje svoje gesto a odmieta cenu zrady (Mt 27, 4), ktorá ho vedie do zúfalstva.

Keď Ježiš hovorí o Judášovi ako „synovi zatratenia“, obmedzí sa len na to aby pripomenul, že tak sa naplnilo Písmo (Jn 17, 12). Je to tajomstvo nepravosti, ktoré nedokážeme pochopiť, ale ktoré nemôže prevýšiť tajomstvo milosrdenstva.

Modlitba:

Ježišu, priateľ ľudí, prišiel si na našu zem a vzal si si naše telo aby si prejavil svoju solidaritu s tvojimi ľudskými bratmi a sestrami. Ježišu, tichý a pokorný srdcom, prinášaš útechu tým, ktorí trpia pod ťarchou svojich bremien (Mt 11, 29). A predsa bola obeta tvoje lásky často odmietaná!

Aj medzi tými, ktorí ťa prijali boli takí, čo ťa zapreli, čo zradili prijaté úlohy.

Ale ty si ich nikdy neprestal milovať a to až do tej miery, že si zanechal všetkých ostatných a šiel si ich hľadať v nádeji že ich opäť privedieš k sebe, nesúc ich na svojich pleciach (Lk 15, 5) alebo spočívajúcich na tvojej hrudi (Jn 13, 25). Tvojmu milosrdenstvu zverujeme všetkých tých, čo sú ohrozovaní znechutením a beznádejou. Daj, aby v tebe hľadali útechu a aby „nikdy nestratili nádej v tvoje milosrdenstvo“ (Regula sv. Benedikta, 3, 74).

Zvolanie:

Ježišu, ktorý naďalej miluješ tých, čo odmietajú tvoju lásku a neúnavne hľadáš toho, kto ťa zradza a opúšťa.

R: Tebe česť a sláva naveky.

III.**Pán Ježiš je odsúdený veľradou**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (22, 67–71)

A hovorili mu: "Ak si Mesiáš, povedz nám to!" On im odvetil: "Aj keď vám to poviem, neuveríte, a keď sa opýtam, neodpoviete mi. Ale odteraz bude Syn človeka sedieť po pravici Božej moci." Tu povedali všetci: "Si teda Boží Syn?"

On im povedal: "Vy sami hovoríte, že som." Oni povedali: "Načo ešte potrebujeme svedectvo? Ved' sme to sami počuli z jeho úst!"

Meditácia

Ježiš stál pred veľradou sám. Učeníci sa rozutekali. Boli dezorientovaní Ježišovým zajatím, kde sa jeden z nich snažil reagovať násilím. Ušiel aj ten, čo ešte pred chvíľou prehlásil: „Aj my ideme zomrieť s tebou“ Zvíťazil nad nimi strach. Hrôza udalostí prevládla nad ich krehkým predsavzatím. Zlyhali, strhnutí prúdom násilia. Nechali, aby sa Ježiš so smrťou vyrovnal sám. A tvorili predsa okruh jeho najbližších, ktorých Ježiš nazval svojimi priateľmi (Jn 15, 15). Teraz je okolo neho len nenávisťný dav, naliehavo sa dožadujúci jeho smrti. Už viac krát sa nad Ježišom sťahovali mraky smrti, keď naznačil na svoj božský pôvod. Už viac krát tí, čo ho počúvali, pokúšali sa ho ukameňovať: „nie za dobrý skutok, ale za rúhanie, preto, že hoci si človek, robíš sa Bohom“ (Jn 10, 33). Teraz ho veľkňaz vyzýva, aby pred všetkými vyhlásil, či je alebo nie je Boží Syn. Ježiš neodmieta: potvrdzuje to s celou vážnosťou. Tým podpisuje svoj rozsudok smrti.

Modlitba:

Ježišu, verný svedok, aj zoči voči smrti si pokojne vyznal svoj božský pôvod a ohlásil si svoj slávny návrat na konci vekov, aby si tak naplnil dielo, ktoré ti zveril Otec. Tvojemu milosrdenstvu zverujeme naše pochybnosti, naše neustále kolísanie medzi rozmachom veľkodušnosti a chvíľami lenivosti keď dopúšťame, že „starosti sveta a klam bohatstva“ (Mt 13, 22) udusia iskru, ktorú tvoj pohľad alebo tvoje slovo zapálili v našich zatvrdlivých srdciach. Povzbud' tých, čo vykročili na cestu nasledovania teba, aby sa nezľakli pred ťažkosťami a zriekania, ktoré na nich čakajú. Pripomeň im, že ty si tichý a pokorný srdcom a tvoje jarmo je príjemné a ľahké. Daj im zakúsiť posilu, ktorú môžeš dať len ty (Mt 11, 28-30).

Zvolanie:

Ježišu, pokojný zoči voči bezprostrednej smrti, jediný spravodlivý pred nespravodlivou veľradou.

R: Tebe česť a sláva naveky.

IV.

Peter zapiera Ježiša

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (22, 54b–62)

Peter šiel zďaleka za nimi. Keď uprostred nádvorja rozložili oheň a posadali si okolo neho, Peter si sadol medzi nich. Ako tak sedel pri svetle, všimla si ho ktorási slúžka, zahľadela sa naňho a povedala: "Aj tento bol s ním." Ale on ho zaprel: "Žena, nepoznám ho." O chvíľu si ho všimol iný a povedal: "Aj ty si z nich." Peter odpovedal: "Človeče, nie som." A keď prešla asi hodina, ktosi iný tvrdil: "Veru, aj tento bol s ním, ved' je aj Galilejčan." Peter povedal: "Človeče, neviem, čo hovoríš." A vtom, kým ešte hovoril, zaspieval kohút. Vtedy sa Pán obrátil a pozrel sa na Petra a Peter sa rozpamätal na Pánovo slovo, ako mu povedal: "Skôr ako dnes kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš." Vyšiel von a horko sa rozplakal.

Meditácia:

Z utekajúcich učeníkov sa dvaja vrátili na svoju cestu a z diaľky sledujú kohortu a zajatého. Súcit, zmiešaný snád' so zvedavosťou, neuvedomujúc si podstupované nebezpečie... Petra čoskoro spoznajú: prezrádza ho galilejský prízvuk a svedectvo niekoho, kto ho videl šermovať mečom v olivovej záhrade. Peter sa utieka ku ľži: popiera všetko. Neuvedomuje si, že tým zapiera svojho Pána a odvoláva všetky svoje horlivé vyhlásenia o absolútnej vernosti. Neuvedomuje si, že tak zapiera aj svoju vlastnú identitu. Ale kohút sa ozýva a Ježiš sa obracia, spočíva na Petrovi svojim pohľadom a pomáha mu pochopiť zmysel kohútovho spevu. Peter pochopil a prepukol v plač. Trpké slzy, ale osladené spomienkou na Ježišove slová: „neprišiel som svet súdiť ale svet spasiť“ (Jn 12, 47). Teraz mu ten pohľad „nežnosti a lásky“ pripomína pohľad samého Otca, ktorý je „zhovievavý a dobrotivý nesmierne, nezaobchodí s nami podľa našich hriechov ani nám neodpláca podľa našich nepravostí“ (Ž 103, 8.10). Peter sa prepadá v tomto pohľade. Vo veľkonočné ráno sa Petrove slzy zmenia na slzy radosti.

Modlitba:

Ježišu, jediná nádej tých, čo sú slabí a ranení a preto padajú; ty vieš, čo je v každom človeku (Jn 2, 25). Naša slabosť zväčšuje tvoju lásku a vyvoláva tvoje odpustenie. Daj, aby sme vo svetle tvojho milosrdenstva spoznali naše mylné kroky a zachránení tvojou láskou ohlasovali úžasné dielo tvojej milosti. Daj aby sa tí, čo majú zodpovednosť za bratov nechválili tým, že boli vyvolení, ale radšej svojimi slabosťami, vďaka ktorým prebýva v nich tvoja moc (2 Kor 12, 9).

Zvolanie:

Ježišu, ktorý upieraš na Petra svoj pohľad a vyvolávaš horké slzy pokánia, prúd pokoja nového krstu:

R: Tebe česť a sláva naveky.

**V.
Pilát súdi Ježiša**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (23, 13–25)

Pilát zvolal veľkňazov, predstavených a ľud a povedal im: "Priviedli ste mi tohoto človeka, že poburuje ľud. Ja som ho pred vami vypočúval a nenašiel som na tomto človekovi nič z toho, čo na neho žalujete. Ale ani Herodes, lebo nám ho poslal späť. Vidíte, že neurobil nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrescem ho teda a prepustím." (Bol totiž povinný prepustiť im na sviatky jedného.)

Tu celý dav skríkol: "Preč s ním a prepust' nám Barabáša!" Ten bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. Pilát k nim znova prehovoril, lebo chcel Ježiša prepustiť. Ale oni vykrikovali: "Ukrižuj! Ukrižuj ho!" On k nim tretí raz prehovoril: "A čo zlé urobil? Nenašiel som na ňom nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrestám ho teda a prepustím." Ale oni veľkým krikom dorážali a žiadali, aby ho dal ukrižovať. Ich krik sa stupňoval a Pilát sa rozhodol vyhovieť ich žiadosti: prepustil toho, ktorého si žiadali, čo bol uväznený pre vzburu a vraždu, kým Ježiša vydal ich zvoli.

Meditácia:

Človek bez jedinej viny stojí pred Pilátom. Zákon a právo ustupujú pred svojvôľou totalitnej moci, ktorá hľadá súhlas zástupu. V nespravodlivom svete nemôže spravodlivý dosiahnuť iné, než byť odmietnutý a odsúdený. Nech žije vrah, smrť tomu, ktorý dáva život! Prepusti Bar-Abba - zbojníka, ktorého meno znamená „Syn otca“; nech je ukrižovaný ten, ktorý zjavil Otca a je pravý Syn Otca. Iní, nie Ježiš, rozoštvávajú ľud. Iní, nie Ježiš, urobili to, čo je zlé v Božích očiach. No moc sa bojí o svoju autoritu, zrieka sa svojej oprávnenosti, spočívajúcej v konaní toho, čo je spravodlivé a odsudzuje. Pilát, ktorý má moc nad životom a smrťou, Pilát, ktorý neváhal utopiť v krvi ohniská vzbury (Lk 13, 1), Pilát, ktorý vládol železnou rukou v tejto temnej provincii veľkého Impéria, snívajúc o väčších funkciách, sa vzdáva, vydáva nevinného a spolu s ním aj vlastnú autoritu revúcemu davu. Ten, ktorý sa v tichu odovzdal Otcovej vôli je tak vydaný vôli toho, kto hlasnejšie kričí.

Modlitba:

Ježišu, nevinný baránok, vedený na zabitie (Iz 53, 7), aby si sňal hriech sveta (Jn 1, 29), pohliadni svojím nežným pohľadom na všetkých nevinne prenasledovaných, na väzňov stonajúcich v hanobných väzeniach, na obeť lásky k prenasledovaným a k spravodlivosti, na všetkých čo nevidia koniec dlhého nezaslúženého trestu. Nech tvoja prítomnosť, ktorou naplníš ich vnútro, uľahčí ich trpkosť a rozptýli temnoty väzenia. Daj, aby sme sa nikdy nezmierili s tým, že je uväznená sloboda, ktorú si daroval každému človeku, stvorenému na tvoj obraz a podobu.

Zvolanie:

Ježišu, tichý a pokorný kráľ kráľovstva spravodlivosti a pokoja, žiariaci v purpurovom plášti a svojou krvou, vyliatou z lásky:

R: Tebe česť a sláva naveky.

VI. Ježiš je bičovaný a trním korunovaný

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: Lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša a podľa Jána (Lk 22, 63–65; Jn 2–3)

Muži, ktorí Ježiša strážili, posmievali sa mu a bili ho. Zakryli ho a pypytovali sa ho: "Prorokuj, hádaj, kto ťa udrel!" A ešte všelijako ináč sa mu rúhali. Vojaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového plášťa. Prichádzali k nemu a hovorili: "Bud' pozdravený, židovský kráľ!" A bili ho po tvári.

Meditácia:

K nespravodlivému odsúdeniu sa pripája potupa bičovania. Ježišovo telo, vydané do rúk ľudí, je znetvorené. To telo, ktoré prijal od Panny Márie a vďaka ktorému bol Ježiš „najkrajší z ľudských synov“, ktorý rozdával svojimi slovami posilu – „z tvojich perí plynie milota (Ž 45, 23) -, to telo je teraz kruto znetvorené. Tvár, premenená na hore Tábor je teraz znetvorená miestodržiteľom: tvár toho, ktorý neodpovedá, keď je potupovaný, ktorý odpúšťa, keď je urážaný, ktorý, stanúc sa otrokom bez mena, oslobodzuje tých, čo sú spútaní otroctvom! Ježiš rozhodne napreduje na bolestnej ceste, napíňajúc na svojom živom tele, ktoré sa stalo živým hlasom, Izaiášovo proroctvo: „Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje líca tým, čo trhali, tvár som si neskryl pred potupou a slinou“ (Iz 50, 6). Proroctvo, otvorené budúcemu premeneniu.

Modlitba:

Ježišu, „odlesk Otcovej slávy a obraz jeho podstaty“ (Hebr 1, 3), ty si dovolil aby z teba spravili ľudské torzo, odsúdenca na smrť, vzbudzujúceho súcit. Ty si niesol naše bolesti, obťažil si sa našimi slabosťami, tlačenejší našimi nepravosťami (Iz 53, 5). Svojimi ranami uzdrav rany našich hriechov. Dožič tým, ktorí sú nespravodlivo potupovaní, neuznávaní a všetkým, čo boli znetvorení mučením alebo chorobou, aby pochopili, že s tebou a tak ako ty, ukrižovaní svetu (Gal 2, 19), privádzajú k naplneniu toho, čo ešte chýba tvojmu utrpeniu (Kol 1, 24) na spásu človeka.

Zvolanie:

Ježišu, na tvojom ponížennom ľudskom tele sa odhaľuje posvätnosť človeka: nádoba lásky ktorá odpláca dobrom za zlo:

R: Tebe česť a sláva naveky.

VII. Ježiš nesie svoj križ

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Marka (15, 20)

Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho vyviedli, aby ho ukrižovali.

Meditácia:

Von!

Spravodlivý, nespravodlivo odsúdený, musí zomrieť vonku: mimo tábora, mimo Svätého mesta, mimo ľudského spoločenstva. Vojaci ho vyzliekajú a opäť obliekajú: on už nemôže rozhodovať ani o svojom tele. Na jeho pleciah kladú krám, ťažký kus patibula, znak prekliatia a nástroj trestu smrti. Drevo potupy, ktoré ťaží ako náramné bremeno na Ježišových pleciah, pokrytých ranami. Nenávisť, ktorá ho obklopuje robí ťarchu neznesiteľnou. A predsa Ježiš berie toto drevo ako nástroj vykúpenia, a tak sa stáva znamením života, prežívaného ako obeta z lásky k ľuďom. Podľa tradície Ježiš sa zapotáca a tri krát spadne pod ťarchou križa. Ježiš nedal svojej láske hranice: „pretože miloval svojich a miloval ich až do krajnosti“ (porov. Jn 13, 1) . Poslušný Otcovým slovám – „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celou svojou silou“ (Dt 6, 5) – miloval Boha s splnil jeho vôľu až do krajnosti.

Modlitba:

Ježišu, kráľ slávy, korunovaný trnám, zohnutý pod ťarchou kríža, ktorý pre teba pripravili ruky človeka, vtlač do našich sŕdc podobu tvojej krvou zaliatej tváre, pretože ona nám pripomína, že si nás miloval až do vydania seba samého za nás (Gal 2, 20). Nech sa náš pohľad nikdy neodvráti od znamenia našej spásy, vyzdvihnúť nad srdce sveta, aby sme, kontemplujúc a veriac v teba, nestratili ale dosiahli večný život (Jn 3, 14-16).

Zvolanie:

Ježišu, na tvojich ranami pokrytých ramenách ťaží potupné drevo: tvojím sebadarováním sa kríž stáva cenným drahokamom a rajský strom sa opäť stáva stromom života:

R: Tebe česť a sláva naveky.

VIII.**Šimon cyrenejský pomáha Ježišovi niesť kríž**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (23, 26)

Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom.

Meditácia:

Prvé hviezdy, ohlasujúce príchod soboty, ešte nesvietia na nebi, no Šimon už skončil prácu na poli a vracia sa domov. Vojaci, ktorí nič nevedia o sobotnom odpočinku, ho zastavia. Na jeho mocné ramená kladú tento kríž, ktorý iní sľúbili nosiť každý deň, nasledujúc Ježiša. Šimon nemá na výber: prijíma príkaz a ešte nevie, že prijíma dar. Je to vlastnosť všetkých chudobných, že si nemôžu nič vybrať, ani len ťarchu vlastných bolestí. Ale je vlastnosťou chudobných pomáhať iným chudobným. A tu je niekto, kto je ešte biednejší, ako Šimon: idú mu vziať dokonca aj život. Pomôcť bez mnohých otázok, bez vypytovania sa prečo... Drevo je možno príťažké pre niekoho iného, ale moje ramená to zvládnem. A toto stačí. Príde deň, keď najchudobnejší z chudobných povie svojmu spoločníkovi: „Pod', požehnaný od môjho Otca a vstúp do mojej slávy: bol som stlačený pod ťarchou kríža a ty si mi pomohol“.

Modlitba:

Ježišu, ty si rázne vykročil na cestu, ktorá vedie do Jeruzalema (Lk 9, 51); tvoje utrpenia z teba učinili vodcu ľudí na ceste spásy (Hebr 2, 10). Ty si náš predchodca na ceste Veľkou nocou (Hebr 6, 20). Príď a pomôž tým, čo kráčajú v tvojich stopách, či už vedome alebo z donútenia, lebo ty si povedal: „Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení“ (Mt 5, 4).

Zvolanie:

Ježišu, Šimon Cyrenejský uľahčil ťarchu tvojho kríža aby sa on, neznámy spoločník na bolestnej ceste, stal tvojim priateľom a hosťom nebeských príbytkov:

R: Tebe česť a sláva naveky.

IX.**Pán Ježiš stretá jeruzalemské ženy**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (23, 27- 31)

Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali. Ježiš sa k nim obrátil a povedal: "Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi. Lebo prichádzajú dni, keď povedia: "Blahoslavené neplodné, loná, čo nerodili, a prsia, čo nepridávali!" Vtedy začnú hovoriť vrchom: "Padnite na nás! a kopcom: "Prikryte nás!" Lebo keď toto robia so zeleným stromom, čo sa stane so suchým?"

Meditácia:

Sprievod s odsúdeným napreduje. Tvoria ho vojaci a skupina plačúcich žien; žien, ktoré zostúpili z Galiley do Svätého mesta spolu s ním a s jeho učeníkmi. Poznajú tohto človeka. Počúvali jeho slová života, mali ho radi ako učiteľa a proroka. Dúfali, že možno práve on oslobodí Izraela (Lk 24, 21)? Nevíme, no teraz plačú nad týmto človekom ako sa plače nad milovanou osobou, tak ako on plakal nad Lazárom. On ich zapája do svojho utrpenia, a nové svetlo osvecuje ich bolesť. Ježišov hlas hovorí o súde, ale vyzýva na pokánie; ohlasuje bolesti, ale budú to bolesti rodičky. Zelené drevo bude mať opäť život a suchý strom bude mať na ňom účasť.

Modlitba:

Ježišu, kráľ slávy, korunovaný trnami, s tvárou pokrytou krvou a slinami, nauč nás neustále hľadať tvoju tvár (Ž 27, 8-9) aby jej svetlo ožiarilo našu cestu (Ž 89, 15); nauč nás rozoznať ju v tvári človeka, trpiaceho chorobou, ležiaceho v beznádeji, pokoreného nespravodlivosťou. Daj, nech sa nám vtlačia do našich očí črty tvojej milovanej tváre; kde „najmenší z tvojich bratov“ (Mt 25, 40) sú jej žiarivým odrazom, sviatosťou tvojej prítomnosti medzi nami.

Zvolanie:

Ježišu, sprevádzaný na vrchol Kalvárie sprievodom plačúcich žien, ktoré poznali tvoju žiariacu tvár, tvoje slová milosti:

R. Tebe česť a sláva naveky.

X.**Pán Ježiš je ukrižovaný**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (23, 33.47b)

Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Oslavoval Boha, hovoriac: "Tento človek bol naozaj spravodlivý."

Meditácia:

Vrch za mestom, priepasť bolesti a poníženia. Medzi nebom a zemou visí človek, pribitý na križ, trest určený prekliatym od Boh i od ľudí. Vedľa neho iní odsúdení, ktorí nie sú hodní mena človek. A predsa Ježiš, ktorý cíti, že ho už opúšťa duch, neopúšťa iných ľudí, roztvára ramená a prijíma všetkých, on, ktorého už nikto nechce prijať. Znetvorený bolesťou, poznačený ranami. Tvár tohto človeka hovorí človeku o inej spravodlivosti. Odsúdený, vysmievaný, ponížovaný, očierňovaný – práve tento odsúdený prinavráti hodnotu každému človeku, toľkou láskou prekoná každú bolesť. „Tento človek bol naozaj spravodlivý“ (Lk 23, 47b).

Modlitba:

Ježišu, visiaci uprostred svojho ľudu, z ktorého ťa len malé stádo, ktorému sa Otcovi páčilo darovať svoje Kráľovstvo (Lk 12, 32), spoznalo ako Pána a Spasiteľa. No tvoj Duch z nich čoskoro spraví svedkov „v Jeruzaleme, v celej Judei a Samárii až do končín zeme“. Daj tým, ktorí ohlasujú tvoje Slovo na celom svete učiteľnosť a slobodu, vďaka ktorým tvoj Duch prenikne mocou Veľkej noci a jazykom križa, ktorý je pohoršením v očiach sveta, no stane sa múdrosťou pre tých, čo veria (1 Kor 1, 17nn).

Zvolanie:

Ježišu, tvoja smrť, čistá obeta za to, aby všetci mali život, zjavila tvoju identitu Božieho Syna a Syna človeka.

R: Tebe chvála a sláva naveky.

XI.

Pán Ježiš sľubuje svoje Kráľovstvo kajúcemu lotrovi

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (23, 33-34.39-43)

Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: "Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia." Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: "Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!" Ale druhý ho zahriakol: "Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé." Potom povedal: "Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva." On mu odpovedal: "Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji."

Meditácia:

Miesto, ktoré sa volá Lebka, hrob Adama, prvého človeka, miesto smrti Ježiša, nového človeka. Drevo kríža, nástroj potupnej smrti, poklad odpustenia. Vedľa Ježiša, ktorý prechádzal medzi ľuďmi dobre činiac všetkým, sú dvaja ľudia odsúdení za to, že robili zle. Iní dvaja, ktorí chceli byť jeden po Ježišovej pravej a druhý po jeho ľavej strane, vyhlásili, že sú ochotní podstúpiť ten istý krst a piť ten istý kalich (Mk 10, 38-39). No v túto hodinu tu nie sú, iní ich predišli na miesto Kalvárie. Jeden z nich volá Mesiáša, aby zachránil seba samého a ich, tam a hneď, druhý sa prihovára k Ježišovi, aby si naňho spomenul, keď vojde do svojho kráľovstva. Kto zdieľa potupy zástupu, tomu sa odpovede nedostane, kto uznáva nevinu odsúdeného na smrť, dosiahne bezprostredný prísľub života.

Modlitba:

Ježišu, priateľ mýtnikov a hriešnikov (Mt 9, 11; 11, 19; Lk 15, 1-2), neprišiel si zachrániť spravodlivých ale hriešnikov (Mt 9, 13) a chcel si nám dokázať „väčšiu lásku“ (Ef 2, 4) a hojnosť tvojho milosrdenstva tým, že si sa rozhodol zomrieť za nás kým sme boli ešte hriešni (Rim 5, 8). Obráť na nás svoju dobrotivú tvár a potom čo zakúsime očisťujúcu trpkosť poníženia, prijmi nás na svoje ramená, silné otcovským milosrdenstvom, a premeň svojim odpustením bahno hriechu na odev slávy.

Zvolanie:

Ježišu, zločinec s spoločník v utrpení ťa vyhlásil za spravodlivého, pre teba a pre tvojho spoločníka prišla hodina vstúpiť do Kráľovstva:

R: Tebe česť a sláva naveky.

XII.

Ježiš na kríži, matka a učeník

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim križom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Jána (19, 25-27)

Pri Ježišom na kríži stála jeho Matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. 26 Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: "Žena, hľa, tvoj syn!" 27 Potom povedal učeníkovi: "Hľa, tvoja matka!" A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.

Meditácia:

Okolo kríža krik nenávisti, pod križom prítomnosť lásky. Stojí tam, pevná, Ježišova matka. S ňou iné ženy, spojené láskou okolo zomierajúceho. Vedľa milovaný učeník, ostatní nie. Len láska dokázala prekonať všetky prekážky, len láska vydržala až celkom do konca, len láska rodí inú lásku. A tam, pri nohách kríža, sa rodí nová komunita, tam, na mieste smrti sa rodí nové prostredie života: Mária prijíma učeníka ako svojho syna, milovaný učeník prijíma Máriu ako matku. "A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe" (Jn 19, 27), ju, najcennejší poklad, ktorého sa stal strážcom. Len láska môže ochraňovať lásku, len láska je mocnejšia ako smrť.

Modlitba:

Ježišu, milovaný Syn Otca, k utrpeniam, ktoré si musel zakúsiť na kríži sa pripája aj bolesť vidieť pri sebe matku, zdrvenú bolesťou. Zverujeme ti trápenie a bolesť rodičov, bezmocných pri pohľade na utrpenie alebo smrť svojich detí; obetujeme ti sklúčenosť sirôt, opustených alebo osamelých detí. Ty si prítomný v ich utrpeniach, ako si bol na kríži, vedľa Panny Márie. Nech príde deň stretnutia, keď bude osušená každá slza a radosť nebude mať konca.

Zvolanie:

Ježišu, ktorý zomierajúci na kríži zveruješ Máriu milovanému učeníkovi, panenskému apoštolovi čistú Pannu, ktorá ťa nosila v svojom lone:

R: Tebe česť a sláva naveky.

XIII.**Pána Ježiš zomiera na kríži**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (23, 44-46)

Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Slnko sa zatmelilo, chrámová opona sa roztrhla napoly a Ježiš zvolal mocným hlasom: "Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha." Po tých slovách vydýchol.

Meditácia:

Po agónii v Getsemani, Ježiš na kríži je znova pred svojím Otcom. Na vrchole nevysloviteľnej bolesti, Ježiš sa obracia na neho, prosí ho. Jeho modlitba spočíva predovšetkým v zvolávaní milosrdenstva na jeho mučiteľov. Potom aplikuje na seba samého prorocké slová žalmov - prejav strýznieného odovzdania, ktoré prichádza v rozhodujúcom okamihu: tam kde sa celým bytím zakúša, k akej beznádeji vedie hriech, ktorý oddeľuje od Boha. Ježiš vypil až po okraj kalich trpkosti. Ale z tej priepasti utrpenia stúpa volanie ktoré preniká zničenie: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha“ (Lk 23, 46). A zmysel odovzdanosti sa mení na zverenie sa do Otcovho náručia; posledný výdych zomierajúceho sa mení na víťazný výkrik. Otec opäť prijíma ľudstvo, ktoré sa vzdialilo v závrate sebestačnosti.

Modlitba:

Ježišu, náš brat, svojou smrťou si nám opäť otvoril cestu, zatvorenú Adamovou vinou. Predišiel si nás na ceste, ktorá vedie zo smrti do života (Hebr 6, 20). Vzal si na seba strach a útrapy smrti, meniac radikálne ich zmysel: beznádej, ktorú vyvolávajú si obrátil tým že si smrť zmenil na stretnutie lásky. Posilňuj tých, čo dnes nastupujú na tú istú cestu. Vlej istotu tým, čo sa snažia zbaviť myšlienky na smrť. A keď aj nám príde hodina, dramatická a pozhnaná, prijmi nás do svojej večnej slávy nie pre naše zásluhy, ale v sile obdivuhodných vecí, ktoré tvoja milosť v nás pôsobí.

Zvolanie:

Ježišu, ktorý svojím posledným výdychom odovzdávaš svoj život do Otcových rúk a svojej Neveste dávaš dar oživujúceho Ducha.

R: Tebe česť a sláva naveky.

XIV.**Ježiša kladú do hrobu**

V: Klaniame sa ti Kriste, a dobrorečíme ti.

R: lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Z evanjelia podľa Lukáša (23, 50-54)

Tu istý muž menom Jozef, člen rady, dobrý a spravodlivý človek z judejského mesta Arimatey, ktorý nesúhlasil s ich rozhodnutím ani činmi a očakával Božie kráľovstvo, zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do vytesaného hrobu, v ktorom ešte nik neležal. Bol Prípravný deň a už sa začínala sobota.

Meditácia:

Prvé záblesky sobotného svetla. Ten, ktorý bol svetlom sveta zostupuje do kráľovstva temnôt. Ježišovo telo pohltila zem, a spolu s ním bola pochovaná každá nádej. No jeho zostúpenie do ríše smrti neslúži smrti ale životu. Je tu preto, aby zbavil moci toho, ktorý mal moc nad smrťou, diabla (Hebr 2, 14), aby zničil posledného nepriateľa človeka, samotnú smrť (1 Kor 15, 26), aby dal zažiť životu a nesmrteľnosti (2 Tim 1, 10), aby ohlásil radostnú zvesť uväzneným duchom (1 Pt 3, 19). Ježiš sa znižuje až tak hlboko, že dosiahne prvý ľudský pár, Adama a Evu, tlačenej bremenom ich viny. Ježiš ku nim vystiera ruku a ich tvár zaplavuje svetlo slávy vzkriesenia. Prvý Adam a Posledný Adam sa podobajú a spoznávajú sa; prvý opäť nachádza svoju vlastnú podobu v tom, ktorý musel jedného dňa prísť a oslobodiť ho, spolu so všetkými ostatnými ľudskými deťmi (Gen 1, 26). V tento deň konečne prišiel. Teraz, od tohto okamihu, môže v Ježišovi každá smrť prepuknúť do nového života.

Modlitba:

Pane Ježišu, bohatý na milosrdenstvo, stal si sa človekom, aby si sa stal naším bratom a aby si svojou smrťou našu smrť premohol. Zostúpil si k zosnulým, aby si oslobodil ľudstvo, aby si nám umožnil žiť s tebou, aby sme ako vzkriesení mohli v nebi sedieť pri tebe (Ef 2, 4-6). Dobrý Pastier, ktorý vedieš k tichým vodám, zober nás za ruku keď budeme prechádzať tieňom smrti (Ž 23, 2-4) , aby sme zostali s tebou a večne kontemplovali tvoju slávu (Jn 17, 24).

Zvolanie:

Ježišu, zabalený do plachiet a uložený do hrobu kde očakávaš kým bude odvalený kameň a ticho smrti preruší sláva večného aleluja:

R: Tebe česť a sláva naveky.